

Fald er den aldrig kommet frem til Offentlighedens Kundskab, og der blev altsaa ikke draget Nytte af den. Men Hr. Hauge, som sidder i Den overordentlige Kommission, kunde jo dér have gjort sin Indflydelse gældende og sørget for, at det var blevet forbudt Industrien at købe Tørv før efter 15. Maj. Jeg ved godt, at det ærede Medlem vil sige, at det havde ingen Betydning, da Maksimalprisen var faldet bort. Jeg mærkede i det hele taget en besynderlig Ulyst hos det ærede Medlem til overhovedet at beskæftige sig med Brændselsspørgsmaalet, efter at Maksimalprissystemet, som jo i det hele taget har været hans Kælebar, ikke mere kunde opretholdes. Men det havde dog været rigtigt, om man havde gjort, hvad man kunde, for ogsaa paa det Tidspunkt at forsyne det private Husholdningsforbrug.

Saa sagde Hr. Hauge, at Tørvearbejderne havde gjort deres Pligt. Ja, det er der mange Tørvearbejdere, der har gjort, men der er ogsaa mange, der har strejket fuldkommen uberettiget, og i denne Henseende har jo de tidligere Regeringspartier vist dem et godt Eksempel. Sikkert er det, at Tørvearbejderne har tjent og tjener en stor Dagløn, og det er der ingen, der misunder dem, slet ikke. Men det er ikke til Fremme for Tørveproduktionen, naar de af og til, undertiden en hel Maaned ad Gangen, nedlægger Arbejdet, og det har de gjort i Onsild og Karup og forskellige andre Steder.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hauge, at Transporten bestemmer Størrelsen af Produktionen, og dér var han for en Gangs Skyld inde paa noget rigtigt. Transportforholdene er noget af det, jeg har lagt den allerstørste Vægt paa, og Tørvefabrikanterne har ogsaa lagt Vægt derpaa. Det er klart, at det skal være muligt for dem at faa deres Tørv bort fra Læggepladserne. Man siger vel, at de kan opstakke den og lægge Udgifterne derved til Prisen, men de har bare ikke Raad til at have Pengene staaende deri, og derfor kan det ikke nytte. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at Tørven ikke kunde transporteres fra Jylland til Øerne og Sjælland. Det kan den udmærket godt, der er transporteret store Mængder til Sjælland og til København.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at Lejere og Fæstere omkring de store Herregaarde skulde have Lov til at udnytte Moserne, og det skulde det foreliggende Lovforslag blandt andet hjælpe dem til. Det kan være meget godt, men jeg

vil sige, at jeg kender ikke et eneste Tilfælde, hvor Lejere eller Fæstere i de andre Aar, da vi har haft netop disse Bestemmelser, har benyttet sig deraf; saa saa forfærdelig paatrængende kan det da ikke have været.

Naar Hr. Niels Frederiksen udtalte, at vi fra Venstres Side havde modsat os, hvad der skulde til for at frembringe en rimelig Produktion, er det ikke rigtigt. Og det er heller ikke rigtigt, naar man f. Eks. i Dag kan læse i „Politiken“ — men det er ganske det samme: man søger at slaa politisk Kapital ud af dette —, at Vejret ikke hidtil har været egnet til Tørveskæring, og at det er for intet at regne, hvad der er gravet af Tørv i Moserne. Det er fuldkommen urigtigt. Denne Udtalelse i „Politiken“ er kun beregnet paa at opskræmme Befolkningen og fremkalde Panikpriser, hvis det overhovedet er muligt. Jeg tror, det er det, de Herrer allerhelst vilde have skulde ske.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Hr. Hauge begyndte med at dvæle ved mine Udtalelser om dette Lovforslags Betydning. Jeg vil dog, for at der ingen Misforstaaelse skal være imellem os i den Anledning, minde om, at jeg sluttede mig til den Udtalelse, der var faldet fra Venstres Ordfører i Landstinget ved Sagens første Behandling, hvori denne Ordfører anbefalede Sagen ud fra den Betragtning, at den ikke kan volde Skade, og at det ogsaa muligvis i enkelte Tilfælde kan tænkes at være formaalistjenligt, at en saadan Bemyndigelse gives. Nu har Brændselsnævnets Formand den 8. Juni udtalt til mig, at han ganske sluttede sig til denne Udtalelse af Venstres Ordfører. Dette vil jeg ogsaa have sagt i Anledning af de Bemærkninger, som Hr. Niels Frederiksen fremsatte. Hr. Hauge talte om, hvorvidt der forelaa Andragender fra forskellige Kommuner. Jeg skal i denne Forbindelse sige, at det er fremhævet overfor mig fra nogle Kommuners Side, i alt Fald en enkelt bestemt Kommune, at man forventede, at denne Bestemmelse kunde gøre indirekte Nytte under de Forhandlinger, som man maatte føre fra Kommunalbestyrelsens Side.

Med Hensyn til Maksimalprisstriden maa jeg sige, at det forholder sig jo saaledes, som Hr. Westergaard har betonet, at man fra Venstres Side modsatte sig Maksimalprisen, fordi man ønskede Produktionen sat op saa stærkt som muligt. Adskillige, der var Modstandere af det Standpunkt, Venstre den Gang indtog, har senere udtalt, at de nu saa væsentligt anderledes paa Si-